ಪಾಠ – ೮

ಶ್ರಾವಣ ಬಂತು ಕಾಡಿಗೆ (ಪದ್ಯ)

– ದ. ರಾ. ಬೇಂದ್ರೆ

ಪಾಠ ಪ್ರವೇಶ: ಮನುಷ್ಯ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಕೂಸು. ಆದರೆ ಆಧುನಿಕ ಧಾವಂತದ ಬದುಕಿನ ಅವಸರದಲ್ಲ ಪ್ರಕೃತಿಯ ಸಹಜ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳಂದ ದೂರ ಸಲಿಯುತ್ತ ಯಾಂತ್ರಿಕ ಬದುಕಿನತ್ತ ವಾಲಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ವಿವಿಧ ಋತುಮಾನಗಳಲ್ಲ ಪ್ರಕೃತಿ ಪಡೆಯುವ ಸೌಂದರ್ಯ, ರೌದ್ರತೆ, ಅದು ನೀಡುವ ಆನಂದ, ತರುವ ಸಂಭ್ರಮವನ್ನು ಅನೇಕ ಕವಿಗಳು ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮಳೆಗಾಲದೊಂದಿಗೆ ಆಗಮಿಸುವ ಶ್ರಾವಣ ಮಾಸದಲ್ಲ ಭೂಮಿ, ಆಕಾಶ, ಮನೆ, ಮನಸ್ಸುಗಳ ಮೇಲೆ ಪ್ರಕೃತಿ ಮಾಡುವ ಮಾಂತ್ರಿಕ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಬೇಂದ್ರೆಯವರು ಈ ಪದ್ಯದಲ್ಲ ಸೊಗಸಾಗಿ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರಾವಣಾ ಬಂತು ಕಾಡಿಗೆ । ಬಂತು ನಾಡಿಗೆ । ಬಂತು ಬೀಡಿಗೆ । ಶ್ರಾವಣಾ ಬಂತು

॥ ಪಲ್ಲವಿ ॥

ಕಡಲಿಗೆ ಬಂತು ಶ್ರಾವಣಾ । ಕುಣಿದ್ದಾಂಗ ರಾವಣಾ ಕುಣಿದಾವ ಗಾಳಿ । ಭೈರವನ ರೂಪತಾಳಿ

॥ ಅನುಪಲ್ಲವಿ ॥

ಶ್ರಾವಣಾ ಬಂತು ಘಟ್ಟಕ್ಕ । ರಾಜ್ಯಪಟ್ಟಕ್ಕ । ಬಾನಮಟ್ಟಕ್ಕ । ಏರ್ಯಾವ ಮುಗಿಲು । ರವಿ ಕಾಣೆ ಹಾಡೆ ಹಗಲು

ಶ್ರಾವಣಾ ಬಂತು ಹೊಳಿಗಳಿಗೆ । ಅದೇ ಶುಭಗಳಿಗೆ । ಹೊಳಿಗೆ ಮತ್ತ ಮಳಿಗೆ । ಆಗ್ಯೇದ ಲಗ್ನ । ಅದರಾಗ ಭೂಮಿ ಮಗ್ನ ॥

ಶ್ರಾವಣಾ ಬಂತು ಊರಿಗೆ । ಕೇರಿ ಕೇರಿಗೆ । ಹೊಡೆದ ಝೂರಿಗೆ । ಜೋಕಾಲಿ ಏರಿ । ಅಡರ್ಯಾವ ಮರಕ ಹಾರಿ ॥

ಶ್ರಾವಣಾ ಬಂತು ಮನಿಮನಿಗೆ । ಕೂಡಿ ದನಿದನಿಗೆ ಮನದ ನನಿಕೊನಿಗೆ । ಒಡೆದಾವ ಹಾಡೂ । ರಸ ಉಕ್ಕತಾವ ನೋಡು ॥ ಶ್ರಾವಣಾ ಬಂತು.

* * * * *